

Pariz, 21. septembra, via Rim. (Kor. ur.) Agence Havas poroča iz Pekingu: 2. tajnik nemškega poslanstva v Pekingu, Eisenbach, ki je stopil kot prostovoljec v nemško armado, je padel.

Tokio, 21. septembra. (Kor. urad.) Japonska vlada je ustavila izdajanje nemških časopisov „Herold“ in „Dentsche Japanpost.“ Izdajatelj Ostwald mora tekom enega tedna zapustiti Japonsko

Zena, ki je bila v šestih bojih.

Olumec, 19. septembra. Včeraj popoldne je dospela na nekem vlakcu z ranjenci neka žena, po imenu Ana Pelegrini, ki se je dne 25. julija letos v Griesu pri Bolcanu poročila s pismonošem Jožefom Pelegrini. Zena, ki je bila dovršila tečaj za bolniško strežnico, je pripovedovala uredniku lista „Mähr. Tagblatt“ to-le: 18. avgusta sem se odpeljala iz Inomosta z vlakom, s katerim se je vozil polk deželnih strelcev, v čegar 6. stotniji služi moj mož. Po šestih dneh vožnje smo dospeli v Danajew. Potem smo korakali še kakke tričetrt ure, ko smo bili že tudi zapleteni v boj. Dotlej sem bila lahko vedno pri stotniji mojega moža, ker imam kot pomožna strežnica legitimacijo za vse vojaške vlake. Sedaj, ko smo dospeli v ogenj, sta me skušala polkovni poveljnik podpolkovnik Spiegel in poročnik Kroh od 6. stotnije na vsak način pregovoriti, da bi ostala zadaj. Toda jaz sem trdovratno hotela ostati, kajti tako sem mogla najhitreje nuditi pomoč ranjencem. Izprva mi je bilo pač nekako tesno, ko sem slišala krogle žvižgati krog glave, kasneje se je tesnoba popolnoma razgubila ter sem se končno popolnoma navadila na ogenj. V tem boju sta bili 6. in 7. stotnija razpršeni in tako sem svojega moža izgubila izpred oči. Nato sem več ur blodila okrog in končno slučajno zadela na 11. poljsko bolnišnico. Z ranjenci sem se peljala dalje v smeri proti Lvovu. Na potu smo enkrat zašli med dva artiljerijska ognja in bili najljutjeje obstreljevani.

V Lvovu mi je slučaj naklonil, da sem zopet šla s 6. stotnijo in tudi moj mož je bil še živ in zdrav. Nato smo iz Lvova zopet odšli. Ščasoma so se vsi tako navadili na mojo navzočnost, da me nihče niti več opazil ni. Tri dni smo bili na maršu. To so bili strašni dnevi ter smo posebno trpeli vsled žeje. Vseposvod smo našli ruske mrljice in ranjence, ker Rusi niti ne pokopujejo svojih mrtvecev, niti ne jemljejo s seboj ranjencev.

Mnogokrat sem obvezovala tudi ruske ranjence. Toda dolgo se nismo mogli nikjer muditi. Bili smo v boju pri Janowu in še v treh drugih. Krajevna imena sem pozabila, ker so tuja. Bila sem vedno 20—30 korakov za ognjeno črto, večinoma za 7. stotnijo ter sem se plazila k ranjencem in jih obvezovala. Če se je potem glasilo: „Dalje!“, sem seveda vedno hitela z njimi. Tako smo prišli do Lublina. Tu je bil moj mož ranjen v ramo in ko so ga z drugimi ranjenci poslali nazaj, sem se transportu pridružila tudi jaz. Peljali smo se tesno stisnjeni v vozu za ranjence; bilo je 40 mož in stregla sem jim kakor je pač bilo mogoče. Ko moj mož toliko okrevaja, da bo za vožnjo, se odpeljeva zopet v Bolcan.

5. Pojdi sam po vodo za umivanje ali pa umij se pri studencu.

6. Okna in vrata zakleni ali jih pa dobro zaveži. Ključce, ki so zunaj, odstrani. Pripravi si posteljo tudi na drugem kraju nego ti jo je lastnik hiše pripravil.

7. Ob okna in vrata postavi trde predmete tako, da takoj pri poskušanem odpiranju zaropotajo (n. p. žlice v kozarcu itd.)

8. Prepričaj se, kje spi tvoja okolica. Zadrževaj krožnik s pepelom, raztrosi pepel pred tvoja vrata in poglej pozneje enkrat, je-li ne vidiš na raztrošenem pepelu sledove nog; ako jih opaziš, potem bodi previden.

9. Bodi previden pri podarjenem tobaku, smodkah, pri vseh jedilih, bonbonih, šokoladi itd.

10. Drži tvoje orožje v spanju tako pri roki, da si vedno oborožen, da pa tega tisti ne opazi, pri katerem stanuješ.

Razno.

Cenjene naročnike prosimo nujno, da naj takoj zaostale naročninske zneske pošljejo, ker nam drugače pod nobenim pogojem ni mogoče, list naprej pošiljati. Naročnino je pri vsakem listu naprej plačati. List stane veliko denarja in mi moramo svoje obveznosti točno izvršiti. Prosimo torej še enkrat, da naj se nam takoj zaostalo naročnino vpošlje. Kdor bi tej prošnji ne ugodil, temu bi morali list vstaviti. Sicer pa prosimo tudi vse cenjene somišljenike in prijatelje, da naj „Štajerca“ razširjajo in z vsemi močmi zanj delujejo. Čim več naročnikov in odjemalcev nam bodejo pridobili, temvečji in boljši bode naš prepotrebnost list. Vsi na delo za „Štajerca“!

Cenjeni naročniki! Skupno z listom „Pettaufer Zeitung“ stopili smo v direktno zvezo s c. kr. korespondenčnim in brzojavnim uradom. S tem je „Štajercu“ omogočeno, da prinaša neposredno pred tiskom vedno še najnovejše telegrame iz bojišča. Za zunanje naročnike bode to gotovo velikega pomena. Kajti v „Štajercu“ čitali bodejo zdaj vedno najnovejša poročila. Za naročnike v Ptuj in okolici pa je to naravnost jako ugodna prilika. Kajti „Štajerc“ nabije v izloženem oknu svojega uredništva takoj vsako došlo brzojavko. Vsak dan parkrat se vidi torej lahko v oknu najnovejše telegrame. Mislimo, da bodejo cenjeni naši čitatelji s to novo uredbo, ki nam nalaga seveda velike troške, zadovoljni. Upamo pa tudi, da bodejo cenjeni prijatelji zdaj z vedno večjim navdušenjem za našega tako potrebnega „Štajerca“ devalovali!

Cenjenim dopisnikom naznanjamo, da nam je z ozirom na stroge predpise sedanje cenzure popolnoma nemogoče, objavljati gotove polemične

Od francoskih letalnih strojev.

Prinašamo danes sliko, ki kaže neko francosko razglednico. Baje imajo francozi take letalne stroje s posebnimi kanoni, s katerimi hočejo iz zraka nemško armado in nemško prebivalstvo prestrašiti. Splošno se pa sodi, da Francozi s svojimi letalnimi stroji nimajo mnogo sreče. Kajti doslej niso imeli nobenih uspehov. Nemci pa so s svojimi „Zeppelin“ že vsa francoska in angleška javnost v velikanski strah pripravili.

članke in dopise. Cenjeni dopisniki naj imajo tedaj potrpljenje; saj ga moramo tudi mi imeti! Prišli bodejo časi, ko se bode smelo zopet prosteje govoriti. Zdaj pa velja tudi za liste izjemno stanje!

Občudovanja vreden nastop 3. armadnega kôra v bojih pri Lembergu. Komandant 3. kôra, general infanterije Colerus von Geldern naznanil je službeno vojaškemu komandantu v Gradcu generalmajorju von Mattanovich, da je 3. kôr med 26. avgustom in 31. avgustom v hudem boju stal, da je prestal tudi v drugi bitki pri Lembergu v napadalnem napredovanju težke boje, da pa je bil vedno nepremagljiv in najboljšegapoguma in je tako svojo nalogo izvršil. Nastop vojaštva bil je občudovanja in najvišje hvale vreden. — To oficijelno naznanilo zapovedujočega generala je pač najbolj primerno, da odpravi mnogoštevilne, skoraj neverjetne govorice o stanju tega elitnega kôra. V bodoče se bode proti povzročiteljem in razširjevalcem neresničnih tendencijoznih poročil nastopalo z ono brezobzirno strogostjo, ki jo zapovedujejo vojni časi. —

Mattanovich l. r., generalmajor.

Sin našega generalštabšefa padel. Od strani č. kr. korespondenčnega urada se nam pošilja sledečo žalostno vest: „V najglobokejši neizrecni bolesti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem vest o smrti našega iskreno ljubljene dragega sina, oziroma brata in vnuka Herberta Freiherr Conrad von Hötendorf, c. in kr. lajtnanta v 15. dragonskem regimentu, ki je dne 8. septembra tl. v bojih pri Rawa-Ruski v začetku svojega 24. življenjskega leta junaško smrt našel. Bil je v sredini svojih hrabrih dragoncev na bojišču k večnemu miru pokopan. — Franz Freiherr Conrad von Hötendorf, c. in kr. general infanterije kot oče, Barbara Conrad von Hötendorf, vdova obersta, Etelka pl. Le Beau, vdova generala, kot stare matere, Kurt Freiherr Conrad von Hötendorf, c. in kr. oberlajtnant v 4. regimentu Tirolskih cesarskih lovcev, Erwin Freiherr Conrad von Hötendorf, c. in kr. oberlajtnant v 15. dragonskem regimentu, dodan generalnemu štabu, Egon Freiherr Conrad von Hötendorf, c. in kr. enoletni prostovoljec v 15. dragonskem regimentu kot bratje.“ — Iz tega poročila je razvidno, da je najprejšji vojaški vodja naše junaške armade, ki ima še tri sinove v vojni, svojega prvega sina na bojišču izgubil. Čast mu!

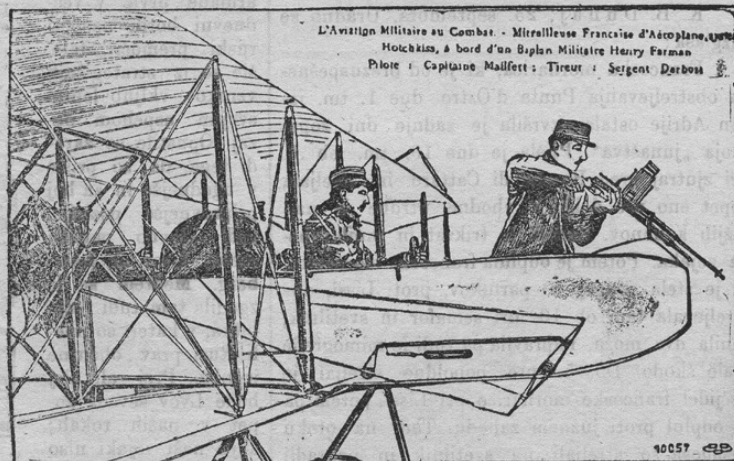
Umrli ranjenec. „Pettaufer Zeitung“ piše: V eni tukajšnjih rezervnih bolnišnic umrl je te dni neki s prvim transportom ranjencev došli vojak. Pokojnik bil je rutenske narodnosti in grško-katoliške vere. Na potovanju dobil je vsled strelne rane zastrupljenje krvi.

Bolni napljinčih Sanatorij Aflenzen Hofacker (830) Štajersko, Prospekt.

10 vojnih zapovedi.

Spisal Karl Konrad Mack, München II.

1. Pazi vedno v sovražni deželi; ne zaupaj tudi najprijaznejši osebi.
2. Ne jej in ne pij ničesar, kar ni že preje zavzli tisti, pri katerem stanuješ.
3. Pazi dvojno na ženske v sovražni deželi.
4. Predno se vležeš spat, preiskaj spalnico jako natančno (tudi luknje v vratih itd.), preglej natančno tvoje ležišče (tudi glede spalnih in omamljivih sredstev v blazini n. pr. hmelj itd.) Preobrniti in pretresi vse blazine itd. temeljito in previdno in pripravi si sam svojo posteljo.

Eine neue französische Aeroplan Mitrailleuse.